

Бога; а вий сте нива Божия, нБожие здание. (10) Азъ, Респоредъ дадената ми отъ Бога благодать, като искусенъ домозидателъ, състояние положихъ; а другъ на него вижда. Но тваской да гледа какъ вижда на него. (11) Защото кикой не може да положи друго основание освѣтъ Уположеното, фкоето е Исусъ Христосъ. (12) И на това основание отгоръ ако вижда нѣкой влато, сребро, драгоценни камекне, дървие, сѣно, слама, (13) всякому работата ще стане явна; защото чденътъ ще я покаже, понеже съ огънь се открива: и чогатъ ще испита всякому каква е работата. (14) На когото работата която е видалъ устои, той ще земе вплата. (15) А на когото работата изгори, ще се отшети; а самъ той ще се избави, чно тѣй като изъ огнь. (16) Не знаете ли че сте храмъ Божий, и Духъ Божий живѣе въ васъ? (17) Ако развали нѣкой Божийтъ храмъ, него Богъ ще развали; защото храмъ Божий е святъ, който храмъ сте вий. (18) Никой да се не лъже; ако нѣкой отъ помежду ви мисли че е мадръ на този свѣтъ, да стане безумент, за да бжде мадръ. (19) Защото амдростъта на този свѣтъ е безумие прѣдъ Бога; понеже е писано: "Улави мадритъ въ провинството имъ;" (20) и пакъ: "Господъ знае помилшенята на мадритъ че сж суетни." (21) И тѣй, нѣкой да се не хвали съ чловѣцитъ; защото авенчко е ваше: (22) Павелъ ли, или Аполлосъ, или Кифа, или свѣтъ, или животъ, или смъртъ, или сегашното, или бждщето, всичко е ваше; (23) и живий сте Христоси, а Христосъ Божий.

н Ефес. 2; 20. Кол. 2; 7. Евр. 3; 4. 1 Пет. 2; 5. Рим. 1; 5. 12; 3. Рим. 15; 20. Ст. 6. Гл. 4; 15. Отк. 21; 14. 1 Пет. 4; 11. Иса. 28; 16. Мат. 16; 18. 2 Кор. 11; 4. Гал. 1; 7. Ефес. 2; 20. Гл. 4; 5. 1 Пет. 1; 7. 4; 12. Лука 2; 35. Гл. 4; 5. Иуд. 23. Гл. 6; 19. 2 Кор. 6; 16. Ефес. 2; 21, 22. Евр. 3; 6. 1 Пет. 2; 5. Прит. 3; 7. Иса. 5; 21. Гл. 1; 20. 2; 6. Иовъ 5; 13. Псал. 94; 11. Гл. 1; 12. Ст. 4—6. 2 Кор. 4; 5, 15. Рим. 14; 8. Гл. 11; 3. 2 Кор. 10; 7. Гал. 3; 29.

ГЛАВА 4. Всякой чловѣкъ така да ни има, както служители Христоси и бстроители на Божийтъ тайни. (2) А това което се иска отъ строителитъ е всякой да се намбри въренъ. (3) А за мене е твърдъ матко нѣщо да бжде отъ васъ или отъ чловѣческа сждба сждетъ; но нито азъ самъ себе си ссдиж. (4) Защото съвѣстъта ми въ нищо не моя изобличава; но съ това не съмъ оправданъ, а Господъ е който ще ми ссди. (5) За това, нищо не дѣйте ссди прѣди врѣме, докато да дойде Господъ дкойто ще и да извади на видѣло скритото въ тъмнината, и ще изяви сърдечнитъ намбрения; и егогазъ ще бжде всякому похвала отъ Бога. (6) И тога, братие, азгагнахъ върхъ себе си и върхъ Аполлоса заради васъ, да се научите отъ насъ да не мадрувате повече отъ писаното, чда се не прѣвѣзнося нѣкой отъ васъ за едного противъ друго. (7) Защото кой ти прѣдпочита отъ друго? и чщо имашъ което да не си приелъ? Ако ли си приелъ, защо се хвалишь като че не си приелъ? (8) Сити сте вече, обогатихте се вече, въцарихте се безъ насъ; и дано да царувате та да бихми и ний съ васъ наедно царували. (9) Защото ми се струва че Богъ показа насъ апостолитъ най послѣдни, като оссдени на смъртъ; защото нѣмозоръ станяхми на свѣтътъ, и на ангели, и на чловѣци: (10) ний безумни азаради Христа, а вий разумни въ Христа, ний немощни, а вий крѣпки; вий славни, а ний бесчестни.

н Мат. 24; 45. Гл. 3; 5. 9; 17. 2 Кор. 6; 4. Кол. 1; 25. Лука 12; 42. Тит. 1; 7. 1 Пет. 4; 10. Иовъ 9; 2. Псал. 130; 3. 143; 2. Прит. 21; 2. Рим. 3; 20. 4; 2. Мат. 7; 1. Рим. 2; 1, 16. 14; 10, 13. Отк. 20; 12. Гл. 3; 13. Рим. 2; 29. 2 Кор. 5; 10. Рим. 12; 3. Гл. 3; 21. 5; 2, 6. Иовъ 3; 27. Як. 1; 17. 1 Пет. 4; 10. Отк. 3; 17. Псал. 44; 22. Рим. 8; 36. Гл. 15; 30, 31. 2 Кор. 4; 11. 6; 9. Евр. 10; 33. Гл. 2; 3. 2 Кор. 17; 18. 26; 24. Гл. 1; 18. и др. 2; 14. 3; 18. Вижъ и 4 Цар. 9; 11. 2 Кор. 13; 9.